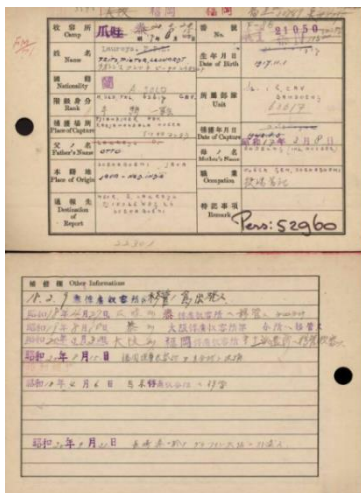

Piet Laureys

Frits Pieter (Piet) Leonard Laureys (ook Laureijs) is geboren op 1 november 1917 in Soekaboemi, NOI. Hij was de zoon van Otto Laureys en Emdeung. Zijn moeder was inlandse. De vader van Piet was slager. Hij was klerk bij de gemeente Soekaboemi. Hij had een broer George Hugo Gerard (20 maart 1912).

Piet was scout bij de J.B. van Heutzgroep in Soekaboemi onder leiding van hopman Nierop. De groep had een blauw zwarte das. Het clubhuis van de groep was het oude slachthuis van familie Laureijs. In 1934 werd hij voortrekker van de nieuw opgerichte stam, samen met Jan Willem Leembruggen, onder leiding van oubaas Clement.

Tijdens de mobilisatie was hij soldaat bij de cavalerie bij de het KNIL. Hij was gestationeerd in Bandung. Tijdens de oorlog werd hij samen met Dick Roldanus krijgsgevangen genomen door de Japanners. Hij heeft krijgsgevangen gezeten in diverse kampen op Java. Op 9 februari 1943 ging hij met de NN Maru 5 met 650 Nederlandse krijgsgevangenen uit Batavia naar Singapore. Dit transport werd aangeduid als Java Party 14, het 14e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Na vier dagen kwam het schip aan in Singapore. De krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp. Op 17 april ging hij met een treintransport naar Thailand waar hij tewerkgesteld werd aan de Birmaspoorlijn.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspinnen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130

Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Op 4 juli 1944 ging hij met de Ume Maru 2 (Hakushika M) met 150 Nederlandse krijgsgevangenen naar Japan. Daar kwam hij op 10 augustus aan. Vanaf Moji ging hij met de trein naar kamp Osaka 4B. Op 28 maart 1945 werd het kamp zwaar gebombardeerd en ontruimd. Met 400 andere krijgsgevangen Nederlanders ging hij naar kamp Fukuoka 8B. Hier werd gewerkt in de kolenmijnen van Mitsui Mining Co. Uit dit kamp werd hij op 21 september bevrijd.

Ook zijn broer was geïnterneerd. Hij sneuvelde na de oorlog tijdens de vrijheidsstrijd op 27 oktober 1946 nabij Pinrang.

Piet trouwde met Emmie Struwer (Soekaboemi, 1917) vlak na de Japanse capitulatie. Peter Leembruggen trouwde met haar zuster Emma.

Meer informatie

[Japanse interneringskaarten, Surname: Laureys | Nationaal Archief](#)

Het levensverhaal van een Indische padvinder, 2001, Peter van Leembruggen

[Java Party 12](#)

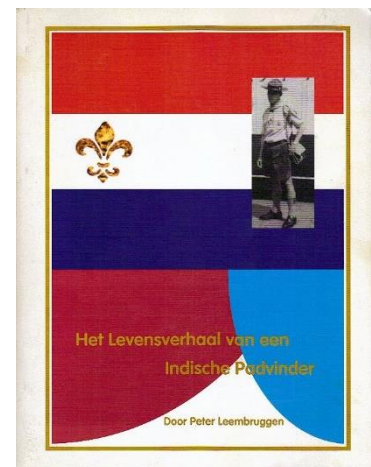
[Java Party 14](#)

[Kampen in Japan](#)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Naamlijst Osaka 4B1.htm](http://japansekrijgsgevangenkampen.nl/Naamlijst%20Osaka%204B1.htm)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Osaka 4B1.htm](http://japansekrijgsgevangenkampen.nl/Osaka%204B1.htm)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Fukuoka 8B.htm](http://japansekrijgsgevangenkampen.nl/Fukuoka%208B.htm)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.